

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Laymann, Paul

Dilingæ, 1666

Capitvlvm XIII. Michael.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62559](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62559)

eius Canonatum habet. Ita contra quosdam Canonistas recte docet Rebuffus in pra-xi tit. de dispens. super defectu natalium, n. 32. ubi ait, inauditum esse, ut filius legitimus petat dispensationem ad obtinendum beneficium in ecclesia, eod quod pater inibi etiam habeat. Nam in filiis Clericorum legitimis id solum cauetur, ne patribus in beneficio immediatè succedant. Si autem pater & filius simul beneficia, quamuis similia, obtineant, vnus non succedit alteri, eod ipso quod vterque suū habet, & retinet. Accedit, quod successio necessario fiat in eodē beneficio; ubi autem duo beneficiati sunt, necesse etiam est duobeneficia, v. g. duos canonicatus esse, argum. c. dilecto, 25. de prab. Ergo successioni locus non est.

NOTANDVM II. Post mortem patris beneficiati filius legitimus in eadem ecclesia beneficium consequi potest, dummodò non in eodem immediatè illi succedat. Ita Hostiensis hoc tit.

§. Qui filij.

Crossarium. Si Ecclesia Collegiata numerata non sit, id est, numerum Canonicorum determinatum nō habeat, tum post mortem patris Canonici, statim conferri potest Canonatus filio eius legitimo. Quia cum Canonatus in ecclesia non numerata morte Canonici vacare non censeatur, iuxta c. ex parte, 10. de concess. prab. & dixi lib. 4. Th. mor. tr. 2. c. 16. n. 5. ideo dici non potest, filium in eodem beneficio succedere patri. Ita notauit hic Anton. de Butrio.

CAPITVLVM XIII.

Michael.

PARAPHRASIS.

Presbyter quidam significauit Alexandro III. quod Rectoriam alicuius Ecclesie canonicè adeptus fuisset, quam ante ipsum Antonius possidebat. Sed Marcus filius legitimus Antonij assererat, sibi eiusdem Ecclesie Vicariam perpetuam competere. Ad id respondet Papa, si res

ita se habeat, vti narratur. Marco silentium perpetuum super ea Vicaria imponendum esse.

SUMMARIUM.

1. Non potest filius esse Vicarius perpetuus ecclesie cuius immediatè pater Rector fuit.
2. Pater, ad quem ratione alicuius personatus, ecclesia parochialis per incorporationem spectat, Vicarium ibi perpetuum instituire non potest legitimum filium suum.
3. Si Rector principalis ecclesie mortuus sit, & Vicaria etiam vacet, potest ea filio defuncti Rectoris conferri, si persona media intercessit.
4. Si pater in aliqua Ecclesia Vicarium intitulatus fuit, non potest immediatè post ipsum filius Vicariam consequi.

NOTANDVM Vn. Filius legitimus non potest obtinere Vicariam perpetuam eius ecclesie, in qua pater eius Rector principalis, nulla persona mediante, extitit. Ratio est, quam assignat Hostiens. hoc tit. §. Qui filij. Quia vnus beneficij v. g. parochie, vnus est titulus, seu vnum & individuum ius, c. dilecto, 25. de prab. Ergo si filius perpetuam Vicariam acquirat, adeoq; intituletur in parochia, quam pater eius proximè obtinuerat, censetur succedere patri.

QVÆRES I. Potèstne pater, ad quem ratione alicuius personatus, ecclesia parochialis per incorporationem spectat, Vicarium ibi cōstituere legitimum filium suum? Respondeo; Possè constituere Vicarium temporalem; non autem perpetuum, seu intitulatum. Et hunc arbitror fuisse casum huius c. quod Marcus ab Antonio patre suo Vicarius constitutus fuerit, illoque mortuo, quasi ius & titulus Vicarie sibi competere recedere noluerit. Quod improbat Papa: quia si ecclesie Rector filium suum Vicarium perpetuum seu intitulatum faceret, tum ius beneficiale illi communicaret, ideoque filius quasi hæreditariè succederet in iure patris.

Dices

Dices: Ponamus, priorem Antonij Rectoris Vicarium mortuum fuisse, si filius eiusdem Antonij substituatur, non succedet patri suo, sed antecessori Vicario. Respondeo. Id fieri non posse: nam mortuo Vicario omne parochie deuoluitur ad Rectorem: consequenter si filius eius deinde Vicariam perpetuam assequatur, censetur succedere in iure patris.

QVÆRES II. Si Rector ille principalis mortuus sit, & Vicaria etiam vacet, potestne ea filio defuncti Rectoris conferri? Resp. Possè conferri, si persona media intercessit. Id verò duobus modis accidere potest. Primo: Si Rector mortuus sit ante Vicarium, tum eo etiam mortuo non censetur filius illius Rectoris succedere patri, sed potius Vicario. Secundo: Si Rectoria principalis ad alium deuoluta sit, potest is filium prioris Rectoris Vicarium instituere: cum non succedat in iure & titulo patris, sed potius in iure presentis Rectoris. Quare Presbyter, de quo mentio est in hoc c. potuisset, si voluisset, Marcum instituere Vicarium suum: sed Marcus ideo repellebatur, quia putabat sibi ius competere ad Vicariam ex presentatione, aut institutione profecta à patre suo.

QVÆRES III. Si pater in aliqua Ecclesia Vicarius intitulatus fuit, potestne immediate post ipsum filius Vicariam consequi? Resp. cum Rebuffo in praxi tit. de dispens. super defectu natal. num. 16. Non posse. Quia etiam hæc res hæreditariæ successione imaginem quandam refert. Multò minùs filius, nulla mediâte persona, Rectoriam principalem consequi poterit eius ecclesie, in qua pater eius Vicarius fuit, uti hic ex communi Antonius notauit.

CAPITVLVM XIV.

Literas.

PARAPHRASIS.

Relatum est Alexandro III. quòd Henricus, quem Sacerdos in Sacerdotio ex vxore legitima genuit, sacros ordines suscipere cuperet. Ad hoc respondit Pontifex, Licet

incontinentia Sacerdotum in filiis quoque notanda & redarguenda sit, in hoc tamen casu, si alioquin dignus est Henricus, permittere se, ut ordinetur, & ecclesiasticum beneficium consequatur.

SUMMARIVM.

1. *Filius, quem Sacerdos post promissam continentiam ex vxore genuit, absolute loquendo, legitimus censetur.*
2. *Est tamen irregularis.*

Disputant hinc Canonistæ, vtrum Henricus iste filius legitimus fuerit, necne: Et vtrum Papa cum ipso dispensarit, an verò secundum ius commune ad ordines & beneficia ecclesiastica admissus fuerit.

Ad 1. resp. ex communiore sent. apud Suarez de censur. disp. 50. sect. 2. n. 3. Sanch. lib. 9. de matrim. disp. 38. contra Rebuff. in praxi tit. de dispensat. super defect. natal. num. 40. & Gloss. hic ver. not. vn. Filium, quem sacerdos, post promissam continentiam ex vxore genuit, absolute loquendo, legitimum censeri: cum ex vero matrimonio natus sit; quippe quod semel legitime contractum, nullo voto simplici continentie dissoluitur, sed neque professione solemnè in Religione, si consummatum fuerat.

Ad 2. resp. Licet talis filius legitimus sit, ac proinde hereditariæ successione, aliorumque iurium capax, attamen irregularem esse, atque sine Sedis Apostolicæ licentia ad sacros ordines & beneficia ecclesiastica promoueri non posse, sicuti Innoc. hic, & alij communiter docent, atque aperte colligitur ex hoc c. secundum integram eius lectionem, apud Suarez cit. sect. 2. n. 5. Cum Henricus iste per paternam incontinentiam genitus sit, ideo secundum canones ab ordinibus repellendum esse; tamen ut postulationis sue apud Sedem Apostolicam effectum aliquem consequatur, permittere se, &c. Ratio est; Quia negari non potest, quin filius ita genitus ex sacerdote, aut sacrum ordinem professo, maculam aliquam contrahat propter incontinentiam, & sacrilegium patris, argum. c. ministri, 19. d. 81. Sed & periculum sit, si sacerdos ordinetur, ne patri similis euadat.